

риби весело заплаватъ. Пчелитъ засноваватъ отъ цвѣтъ на цвѣтъ и събиратъ медъ. Прѣлѣтнитъ птици отново се завръщатъ. Скоро цвѣтята и дърветата се разцвѣтватъ и природата заприличва на разкошенъ букетъ. Какъ въ това чудно хубаво врѣме работниятъ селянинъ да не се стърпи и излѣзе да обиколи своитъ раззеленѣли ниви и ливади? . . .

— Ба-а-а чакайте! Това ли сж вашитъ добрини? Каква полза има земледѣлецътъ отъ Васъ? Вижете мене: Когато на земята настане лѣто, дърветата и растенията се отрупватъ съ вкусни и миризливи плодове. Нивята позлатяватъ и селянина радостно се разхожда между тѣхъ, прѣдвизждайки отличната реколта. Безъ мене нито единъ плодъ не узрѣва, безъ мене нѣма жетва. . . .

Пролѣтнянка, чиѣто вѣнци отъ цвѣта, що я опасвали, се били разкъсали, искала да я прѣкъсне, но баба Есеница, като турила ржцѣтъ си на корема се развикала:

— Охъ-охъ вай-вай! Тия дѣца ме съсипаха, уморихте ме брей! — Нейнитъ дрехи били покрити съ сухи листи, които при всѣко едно раздрусване се разсипвали по земята — Ти, Дѣдо Мразе още сега да се махашъ оттука. На цѣлъ свѣтъ си дотегналъ и намъ си омръзналъ. Скоро и Вие глупави дѣца, Лѣтнянка и Пролѣтнянка, да се махнете оттука. Само се хвалите, а нищо не правите. Кой не знае, че само прѣзъ есенъта селянинътъ може да дообере плодоветъ и хранитъ отъ нивитъ и градинитъ. Че тогава падагъ именно добритъ есенни дъждове, които даватъ възможность на земледѣлеца да изоре и приготви отново нивитъ за нови сѣидби и да засѣе пшеницата? Човѣка и всички животни и животинки само тогава могатъ да се приготвятъ съ храна за прѣкарването на студената зима? . . .